

Arrest

nr. 274 883 van 30 juni 2022
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VRIJENS
Kortrijksesteenweg 641
9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Franse nationaliteit te zijn, op 23 maart 2022 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 22 februari 2022 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 24 maart 2022 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 25 april 2022, waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 4 mei 2022.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker zou sedert oktober 2021 op het Belgische grondgebied verblijven.

1.2. Op 13 december 2021 werd verzoeker geïnterpelleerd in het kader van een strafonderzoek (huiszoeking) en op 14 december 2021 door de Kortrijkse onderzoeksrechter aangehouden.

1.3. Op 22 februari 2022 trof de raadkamer van de rechtbank van eerste aanleg van West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, een beschikking tot opheffing van het bevel tot aanhouding met borg en voorwaarden.

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde van de staatssecretaris) trof op 22 februari 2022 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoeker werd hiervan op 23 februari 2022 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

De heer T.(…), M.(…), geboren te (…), op (…), onderdaan van Frankrijk, wordt het bevel gegeven om het grondgebied van België onmiddellijk te verlaten.

Niettegenstaande betrokkene vrijstelbaar is en een borgsom heelt betaald, moet zij/hij het grondgebied verlaten. Ten einde te voldoen aan het gerechtelijk dossier is het echter voor betrokkene mogelijk om, voorzien van de nodige identiteitsstukken, terug te keren naar België.

REDEN VAN DE BESLISSING;

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikelen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten;

Artikel 7, eerste lid, 3°, artikel 44bis en artikel 44ter, van de wet van 15 december 1980: wordt door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie of zijn gemachtigde, geacht de openbare orde te kunnen schaden, het gedrag van de betrokkene vormt een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving, T.(…) M.(…) werd op 14.12.2021 aangehouden uit hoofde van diefstallen met geweld of bedreigingen, bij nacht, als dader of mededader, feiten waarvoor hij later mogelijk wordt veroordeeld. De door beklaagde gepleegde, gewelddadige feiten getuigen van een gebrek aan normbesef en van het zoeken naar gemakkelijk geldgewin zonder respect voor andermans eigendomsrecht. Dergelijke feiten kunnen bijzonder traumatiserend zijn voor de slachtoffers en voeden het onveiligheidsgevoel van de burgers.

Ingevolge de aard van de feiten waarvan betrokkene verdacht wordt (diefstallen met geweld of bedreigingen, bij nacht, als dader of mededader) concludeert de Administratie dat betrokkene momenteel een gevaar kan betekenen voor de rust van de burgers evenals voor de handhaving van de openbare orde. Met andere woorden, het gedrag van betrokkene betekent een reële, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij.

Betrokkene heeft de vragenlijst met betrekking tot het hoorrecht ingevuld op 18.02.2022. Hij verklaart in België te zijn sinds oktober 2021. Over de aanwezigheid van een duurzame relatie in België en/of minderjarige kinderen zegt T.(…) M.(…) niets. Hij verklaart geen gezondheidsproblemen te hebben en blijkt een terugkeer naar zijn land van oorsprong niet te vrezen. Artikelen 3 en 8 van het EVRM zijn in onderhavige beslissing dus niet van toepassing.

Artikel 44ter, van de wet van 15 december 1980: gezien voorgaande wordt aan betrokkene geen termijn toegekend om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

(…)”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 7, 44ter en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de (materiële) motiveringsplicht, het zorgvuldigheids-, het redelijkheids- en het rechtszekerheidsbeginsel. Tevens voert verzoeker een kennelijke beoordelingsfout aan. Verzoeker stelt in zijn middel het volgende:

“1.

Dat verweerder als reden van het bevel en als reden tot afwezigheid van een termijn om het grondgebied te verlaten verwijst naar het art. 7, al. 1, 3° Vw., en het art. 44ter Vw.

Volgens verweerder wordt verzoeker geacht door zijn gedrag de openbare orde te kunnen schaden (art. 7, al. 1, 3° Vw.) en er is prake van “aangetoonde dringende gevallen” (art. 44ter Vw.)

2.

Dat in casu verweerder de bestreden beslissing gemotiveerd heeft omdat verzoeker werd aangehouden voor diefstal met geweld of bedreigingen, bij nacht, als dader of mededader.

Een dergelijke motivering is evenwel geenszins pertinent nu zij geenszins rechtvaardigt waarom in casu sprake zou zijn van een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor de openbare orde.

Door een dergelijk gebrek aan motivatie is de motiveringsplicht dan ook geschonden.

Dat verzoeker immers na betaling van een borgsom door de raadkamer in vrijheid werd gesteld (stuk 2), waardoor geenszins kan gesteld worden dat verzoeker "een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor de openbare orde" vormt.

3.

Dat verder verweerder in de bestreden beslissing nalaat rekening te houden met alle feiten.

Zo dient hij België te verlaten terwijl één van de door verzoeker na te leven voorwaarden net het verbod om België te verlaten betreft (stuk 2).

Dat derhalve de bestreden beslissing in tegenstrijd is met de voorwaarden gesteld in de beschikking dd. 22.02.2022 van de raadkamer van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen afdeling Kortrijk

Dat er sprake is van een schending van de motiverings- en de zorgvuldigheidplicht, van het redelijkheids- en het rechtszekerheidsbeginsel een manifeste beoordelingsfout.

4.

Tenslotte wordt geenszins op een afdoende manier gemotiveerd waarom verzoeker geen termijn om het grondgebied te verlaten wordt toegekend.

Volgens art. 44ter Vw. kan slechts enkel in "naar behoren aangetoonde dringende gevallen", de termijn korter zijn dan een maand.

In casu is de motivatie van de "geen termijntoekenning" beperkt tot "gezien voorgaande".

Geenszins kan deze motivatie beschouwd worden als een "naar behoren aangetoonde dringende gevallen".

Door een dergelijk gebrek aan motivatie is de motiveringsplicht dan ook geschonden."

2.2. Volgens het rechtszekerheidsbeginsel moet de inhoud van het recht voorzienbaar en toegankelijk zijn, zodat de rechtzoekende in redelijke mate de gevolgen van een bepaalde handeling kan voorzien op het tijdstip dat die handeling wordt verricht (RvS 22 december 2017, nr. 240.303).

2.3. Een schending van het redelijkheidsbeginsel, als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, veronderstelt dat de overheid bij het nemen van de beslissing onredelijk heeft gehandeld, met andere woorden dat zij haar discretionaire bevoegdheid of beleidsvrijheid onjuist heeft gebruikt. Het redelijkheidsbeginsel kan derhalve slechts geschonden zijn indien de administratieve overheid een beslissing neemt die dermate afwijkt van het normale beslissingspatroon, dat het niet denkbaar is dat een andere zorgvuldig handelende administratieve overheid in dezelfde omstandigheden tot deze besluitvorming zou komen (RvS 12 april 2016, nr. 234.348).

2.4. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. De beslissing van het bestuur dient derhalve te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid er onder meer toe om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 8 februari 2021, nr. 249.746).

2.5. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en bij uitbreiding artikel 62, §2, van de vreemdelingenwet hebben betrekking op de formele motiveringsplicht. Deze verplicht de administratieve overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op "afdoende" wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen (RvS 27 augustus 2019, nr. 245.324).

2.6. De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen worden genomen (RvS 13 augustus 2013, nr. 224.475).

2.7. Blijkens het administratief dossier werd verzoeker op 13 december 2021 door de politie gearresteerd naar aanleiding van een huiszoeking en op 14 december 2021 door de onderzoeksrechter aangehouden op verdenking van zware diefstal. In het aanhoudingsbevel wordt betreffende de gewelddadige diefstallen het volgende gesteld: *"Overwegende dat de volstreckte noodzakelijkheid voor de openbare veiligheid, vereist voor het verlenen van een bevel tot aanhouding, blijkt uit het feit dat het gaat om meerdere, uitermate ernstige feiten waarbij oudere dames door meerdere gemaskerde mannen met bruut geweld beroofd werden van hun dure juwelen, waarbij er zelfs bij sommige feiten sprake is van wapengebruik*

(pepperspray)". Aangezien de wettelijk voorziene straf voor deze feiten méér dan 15 jaar opsluiting bedraagt, zijn geen verdere voorwaarden vereist.

Wat het bezit van verboden wapens betreft, wordt aangestipt dat het "o.a. *het bezit van een uitermate gevaarlijk vuurwapen 'riot gun' met bijhorende munitie (betreft)*". Naar aanleiding van de verdenking van deelneming aan een criminele organisatie, wordt er dan weer op gewezen dat verzoeker niet over een vast adres of officiële inkomstenbronnen beschikt en er nog diverse medeverdachten moeten worden geïdentificeerd en opgespoord. Omwille van het recidivegevaar, het risico dat verzoeker zich aan het optreden van het gerecht zou onttrekken, bewijzen zou laten verdwijnen of zich zou verstaan met derden, werd zijn aanhouding ook omwille van deze bijkomende feiten, waarop minder zware straffen staan, noodzakelijk geacht.

Uit de bijlage bij het verzoekschrift (Verzoekschrift, bijlage 2) blijkt dat de raadkamer van de rechtbank van eerste aanleg van West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, op 22 februari 2022 een beschikking tot opheffing van het bevel tot aanhouding met borg en voorwaarden trof.

2.8. De bestreden beslissing vermeldt uitdrukkelijk de door verzoeker geschonden geachte artikelen 7 en 44ter van de vreemdelingenwet als haar juridische grondslagen.

Artikel 44ter van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ 1. Wanneer een burger van de Unie of zijn familielid niet of niet meer het recht heeft om op het grondgebied te verblijven, kan de minister of zijn gemachtigde hem, met toepassing van artikel 7, eerste lid, een bevel geven om het grondgebied te verlaten.

Wanneer de minister of zijn gemachtigde overweegt een bevel om het grondgebied te verlaten te geven, houdt hij rekening met de duur van het verblijf van de burger van de Unie of zijn familielid op het grondgebied van het Rijk, zijn leeftijd, gezondheidstoestand, gezinssituatie en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.

§ 2. Het bevel om het grondgebied te verlaten, afgegeven aan een burger van de Unie of zijn familielid, vermeldt de termijn binnen welke hij het grondgebied van het Rijk moet verlaten. Behalve in naar behoren aangetoonde dringende gevallen, mag deze termijn niet korter zijn dan een maand te rekenen vanaf de kennisgeving van de beslissing.

De in het eerste lid bedoelde termijn kan door de minister of zijn gemachtigde worden verlengd wanneer:

1° de vrijwillige terugkeer niet kan worden gerealiseerd binnen deze termijn, of

2° de omstandigheden die specifiek zijn voor de situatie van de betrokkene dit rechtvaardigen.

De aanvraag voor een verlenging van de termijn om het grondgebied van het Rijk te verlaten moet door de burger van de Unie of zijn familielid worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde."

In casu is het bevel gestoeld op artikel 7, eerste lid, 3°, van de vreemdelingenwet. Deze wetsbepaling luidt als volgt:

"Onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de minister of zijn gemachtigde of, in de in 1°, 2°, 5°, 9°, 11° of 12° bedoelde gevallen, moet de minister of zijn gemachtigde een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven aan de vreemdeling die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen :

(...)

3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden;

(...)"

2.9. Verzoeker betwist op geen enkele wijze dat hij niet, of niet meer, het recht heeft om op het Belgische grondgebied te verblijven, zoals vereist door artikel 44ter van de vreemdelingenwet, waardoor de gemachtigde van de staatssecretaris hem in beginsel een bevel om het grondgebied te verlaten kan afleveren, dat gestoeld is op één of meer van de motieven uit artikel 7, eerste lid, van de vreemdelingenwet.

In de beslissing wordt toepassing gemaakt van artikel 7, eerste lid, 3°, van de vreemdelingenwet en wordt het volgende gesteld:

“(…) het gedrag van de betrokkene vormt een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving, T.(…) M.(…) werd op 14.12.2021 aangehouden uit hoofde van diefstallen met geweld of bedreigingen, bij nacht, als dader of mededader, feiten waarvoor hij later mogelijk wordt veroordeeld. De door beklagde gepleegde, gewelddadige feiten getuigen van een gebrek aan normbesef en van het zoeken naar gemakkelijk geldgewin zonder respect voor andermans eigendomsrecht Dergelijke feiten kunnen bijzonder traumatiserend zijn voor de slachtoffers en voeden het onveiligheidsgevoel van de burgers.

Ingevolge de aard van de feiten waarvan betrokkene verdacht wordt (diefstallen met geweld of bedreigingen, bij nacht, als dader of mededader) concludeert de Administratie dat betrokkene momenteel een gevaar kan betekenen voor de rust van de burgers evenals voor de handhaving van de openbare orde. Met andere woorden, het gedrag van betrokkene betekent een reële, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij.”

Volgens verzoeker is deze motivering geenszins pertinent, maar hij doet zelfs geen poging om de vaststelling, dat hij verdacht wordt van bijzonder zware misdrijven, te weerleggen of te contextualiseren. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) brengt in herinnering dat deze feiten een maandenlange aanhouding rechtvaardigden, waardoor de gemachtigde van de staatssecretaris ingevolge de aard van de feiten, zoals hierboven *in concreto* beschreven, rechtsgeldig kon besluiten *“dat betrokkene momenteel een gevaar kan betekenen voor de rust van de burgers evenals voor de handhaving van de openbare orde”*. Verzoeker kan niet dienstig voorhouden dat de beslissing zou zijn behept met een gebrek aan motivering.

In weerwil van verzoekers beweringen doet het gegeven dat hij middels de beschikking van de raadkamer van 22 februari 2022 in vrijheid werd gesteld mits betaling van een borgsom, geen afbreuk aan de vaststelling dat hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden. De beschikking van de raadkamer houdt immers geen vrijspraak in. In de beschikking wordt bovendien aangehaald *“dat in de mondelinge vordering van het Openbaar Ministerie terecht gesteld wordt dat de voorlopige hechtenis volstrekt noodzakelijk voorkomt voor de openbare veiligheid”*. De raadkamer is echter van oordeel dat de openbare veiligheid afdoende kan worden beschermd door middel van de betaling van een borgsom. Het gegeven dat verzoeker onder voorwaarden in vrijheid werd gesteld, betekent niet dat de bedreiging voor de openbare orde geweken is.

2.10. Verzoeker kan evenmin worden gevolgd waar hij poneert dat niet met alle feiten rekening zou zijn gehouden omdat de bestreden beslissing in strijd zou zijn met één van de voorwaarden van zijn invrijheidsstelling. Verzoeker wijst erop dat één van zijn voorwaarden inhoudt dat hij België niet mag verlaten.

De Raad merkt vooreerst op dat beslissingen inzake toegang, verblijf en verwijdering van vreemdelingen niet tot de bevoegdheid van de raadkamer behoort, maar tot het prerogatief van de verwerende partij. Daarbij komt dat in de bestreden beslissing wel degelijk rekening werd gehouden met de strafvervolgning vermits in de beslissing het volgende werd opgenomen: *“Niettegenstaande betrokkene vrijstelbaar is en een borgsom heelt betaald, moet zij/hij het grondgebied verlaten Ten einde te voldoen aan het gerechtelijk dossier is het echter voor betrokkene mogelijk om, voorzien van de nodige identiteitsstukken, terug te keren naar België.”* Verzoeker toont niet aan dat de beslissing op dit punt behept is met een onzorgvuldigheid, een motiveringsgebrek of een kennelijke beoordelingsfout.

2.11. Verzoeker stipt in zijn middel terecht aan dat het bevel om het grondgebied te verlaten uit hoofde van artikel 44ter, §2, van de vreemdelingenwet slechts *“in naar behoren aangetoonde dringende gevallen”* een termijn mag voorzien die korter is dan één maand. Waar hij oppert dat de beslissing op dit punt een motiveringsgebrek zou vertonen, kan hij niet worden gevolgd. In de beslissing wordt *in fine* immers het volgende overwogen: *“Artikel 44ter, van de wet van 15 december 1980: gezien voorgaande wordt aan betrokkene geen termijn toegekend om het grondgebied van het Rijk te verlaten.”* De gemachtigde van de staatssecretaris verwijst dus naar de motieven inzake het openbare orde-risico, waarin het volgende is opgenomen: *“De door beklagde gepleegde, gewelddadige feiten getuigen van een gebrek aan normbesef en van het zoeken naar gemakkelijk geldgewin zonder respect voor andermans eigendomsrecht Dergelijke feiten kunnen bijzonder traumatiserend zijn voor de slachtoffers en voeden het onveiligheidsgevoel van de burgers. Ingevolge de aard van de feiten waarvan betrokkene verdacht wordt (diefstallen met geweld of bedreigingen, bij nacht, als dader of mededader) concludeert de Administratie dat betrokkene momenteel een gevaar kan betekenen voor de rust van de burgers evenals voor de handhaving van de openbare orde. Met andere woorden, het gedrag van betrokkene betekent een reële, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij.”*

Verzoeker toont niet aan dat de gemachtigde van de staatssecretaris uitging van onjuiste gegevens of kennelijk onredelijk te werk ging door op basis van de feiten waarvan verzoeker verdacht wordt te besluiten dat er sprake was van een naar behoren aangetoond dringend geval waarbij kon worden afgezien van het toestaan van een termijn voor vrijwillig vertrek. Daarnaast rijst de vraag welk belang verzoeker kan doen gelden bij deze kritiek aangezien uit het door hem ingevulde formulier hoorrecht blijkt dat hij geen enkel bezwaar heeft tegen een terugkeer naar Frankrijk.

2.12. Er werd geen schending aangetoond van de artikelen 7 en/of 44ter van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat de bestreden beslissing afbreuk zou doen aan de rechtszekerheid. Verzoeker maakt evenmin aannemelijk dat de beslissing zou zijn behept met een kennelijke beoordelingsfout, met een onzorgvuldigheid of met een motiveringsgebrek, noch dat de motieven in kennelijke wanverhouding zouden staan tot het besluit.

Het enig middel is ongegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig juni tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN